

* * *

יוסי גמזו

אז מה תאמר פֶּעַת, אָדוֹן אוֹבְמָה?

פֶּעַת, שֶׁהִסְפִּינָה "קְלוֹז סִי" עוֹנֶנֶת
מִזֶּה שְׁלוֹשָׁה יָמִים בְּנִמְל אֵילֵת
וּתְכוּלְתָהּ הִרְצָחֵנִית מִפְּגֻנָת
לְעֵין תִּבְל כְּלָה וּכְבָר נִקְלָט
הַמָּסָר שְׁאֲרָה"ב סְרָבָה לְשִׁמְעַ
וְשִׁאֲנָחֵנו, בִּידִיעַת חֲמָרוּ,
חֲזָרְנוּ בְּנִחִישוֹת שְׁאֵין כְּמוֹהָ
עָלִיו וְלֹא הִדְלָנוּ לְאֲמָרוּ,
צָרִיף לְחֶשֶׁף אֶת תְּתָרְנוֹת הַחֶטֶם
שֶׁל וְשִׁינְגֻטוֹן מוֹל פְּצֻצוֹת סְרָחוֹן
פְּשָׁעֵי אֵירָאן וּמוֹל חֲרָשׁוֹת הָאֵטֶם
שֶׁל מֶר אוֹבְמָה וּגְלוּיּוֹת לְבָחֵן
אֶת חֶסֶר אֲמִינּוֹת חוֹשׁוֹ הַטְּקָטִי
וּלְקָרְאוּ בְּדוּגְרֵי direct-
לְסֹדֵר, בְּסִגְנוֹן אֲמִיץ וּפְרָקָטִי
בְּלִי גִנּוּי פּוֹלִיטִיקָלִי קוֹרְקָט.

שִׁמְעָנוּ שְׁעֵם אוֹר רֵאשׁוֹן שֶׁל שַׁחַר
הַשְּׁמִיעוּ לּוֹחֲמֵיו שֶׁל חֵיל-הַיָּם
לְקַפְטֵן הוֹרָאֵת-עֶצֶר קְשִׁיחַת
מִתּוֹף מְכַשִּׁיר-הַקֶּשֶׁר – וְדָכִים
שֶׁל נַחֲשׁוּלֵי יָם-סוּף פְּתֹאֵם הַחֲרָשׁ שֶׁם
כְּשֶׁרֶב-חֹבֵל הַמוֹם זֶה, תְּקוּף צִנָּה
שֶׁל תְּדִהֲמָה וְשֶׁל אֵימָה נְדָרֵשׁ שֶׁם
לְפִתַע לְעֶצֶר אֶת הַסְּפִינָה.

אִז מָה תֹאמַר פֶּעַת, אָדוֹן אוֹבְמָה,
אִם רַב-חֹבֵל דֵּל-כֶּשֶׁר בְּהַגּוּי
כְּמוֹךָ, שֶׁפִּשָׁל קְשׁוֹת זֶה כְּמָה
חֲדָשִׁי אֵוֶלֶת בְּנוּיֹט שְׁגוּי
לֹא רַק שֶׁל קוֹ מְטָעָה אֲמִרִיקָנִי
שֶׁרְפִיוֹנוֹ וְטִמְטוֹמוֹ פֶּה רַב
עַד שְׁבִיִּים הַבְּלוּפִים הָאֵירָאנִי
שׁוֹקְעוֹת אֶתוֹ אֲרֻצוֹת הַמַּעֲרָב
כִּי אִם, כְּמִתְאֲפָשֶׁר מִפֹּאשְׁלוֹתֶיךָ
הַצִּמְבָּרְלִינִיּוֹת – גַּם בְּעֵדוֹד
טָרוֹר פְּרִסִי שְׁבִין מְכַשְׁלוֹתֶיךָ
מוֹסִיף לְסַכְּלוֹתֶךָ מִשְׁנֵה חֲדוּד.

אֲתָה, שְׁזֵה זְמַן רַב אֵינְךָ מִצְלִיחַ
לְקָרָא כְּאֵן אֶת הַכְּתָבֶת עַל הַקִּיר
וְרוֹחֲאֵנִי הַטָּח אוֹתְךָ בְּטִיחַ
כְּזָב חֵיוֹכִיו בְּעִזְרוֹתֶךָ מִפְּקִיר

את כל משטר הסנקציות שבסגל
הביית הלכן, ביזמתך
סופסוף הגיע לפשיטת-הרגל
בה יחד צוחקים על חשבונך
גם טהרן וגם מושלי דפשק
הממשיכים במתק תחכומם
להתגרען ולהשהות את עסק
צאתו של נשק פימי מתחומם.

אז מה תאמר כעת, אדון אוכמה,
אם מול ספינת "קלוז סי" זו, כאמור,
כשהעולם פלו מבין כבר למה
הוכחת עצמך כבור גמור
בטיב נכלוליהם של האיראנים
כשם שלא הבנת למשל
(כשבמצרים התחלפו טיראנים)
את המרסה של מורסי שפשל
וכשלכל בר-דעת כבר נמאס עד
יאוש מחלט מתבונתך, הקו
שבו נקטת מול ערמת אסד
שטבח בני עמו כלל לא עכב
מרגע שאיום צבאי הסרת
מעל רוצח-על זה הארור
ושום משגה פוליטי לא הסרת
מסך פשלונותיך הברור.

כן, מה תאמר כעת, אדון אוכמה,
אם כמו שקבר הושע הנביא
אמר פשרוח-האמת בו קמה
כי הזרע רוח שתביא
רק נזק וסכלות – יקצר סופתה,
אם כמו שקריאתו של חיל-הים
לקפטן-הספינה כפי ששמעת
גברה על הגלים ועל דכים
יגבר פתאם, בלי פשרנות ומקח
השכל הישר לאור מצור
סטי"לים על מרמת איראן כלקח
שלא רק היא נדרשת לעצר
כי אם – ולא פחות מכך – בלי למה
ובלי שום טריקים של שמירת פסון
גם ברודף ריצת-אמוק שלך, אוכמה,
לתהום האוילות והאסון.